

som er kommet ind i økonomiske Vanskeligheder. Vel kan det siges, at den gældende Lov om Tvangsakkord ogsaa tager Hensyn til Landbrugere, saa at de kan komme ind under disse Forhold lige saa vel som andre Erhverv. Men det er egentlig kun *formelt*, for *reelt* er der visse Vanskeligheder, der gør sig gældende, saaledes at det i Virkeligheden er saa godt som udelukket, at Landbrugere kan opnaa Akkord, navnlig naar det drejer sig om Tvangsakkord. Dette har naturligvis forskellige Aarsager, og jeg skal nævne de to, som efter min Opfattelse navnlig er Skyld i, at Landbruget ikke hidtil har kunnet faa nogen Fordel ved den gældende Lov om Akkord. Den ene er, at man har savnet et Udvalg, en Institution, der kunde bringe Kreditor og Debitor i Forbindelse med hinanden, et Udvalg, eller hvad man skal kalde det, som er mæglende, vejledende og vurderende overfor de forskellige Forhold. Den anden Hovedaarsag er, at Landbrugets Kreditorer vel nok i højere Grad end andre Erhvervs Kreditorer har deres Kredit sikret ved Pant i Ejendommene og har den sikret i Rækkefølge, og det vil derfor altid være vanskeligt at faa dem til at indgaa paa en Akkord, hvorved alle føler sig tilfredsstillede. Naar i Landbruget en Kredit er sikret ved Pant i Ejendommen, vil der herudover næsten ikke være Værdier, der kan stiftes Laan paa. Ved Opnaaelse af en Tvangsakkord er det jo kun de Kreditorer, der ikke har Pant i Ejendommen, som man kan kræve skal indgaa paa en saadan Akkordordning, og da der ikke er meget til Dækning ud over det, der er stillet som Pant i Landbrugsejendomme, vil næsten ingen Kreditorer have Interesse i at kunne komme ind under en saadan Ordning. Det er efter min Opfattelse det, der er Aarsagen til, at man hidtil ikke indenfor Landbruget har kunnet udnytte den gældende Akkordlovgivning. Det Forslag, her er fremsat, betragter jeg som et Forslag, der søger at lempe disse Vilkaar, saaledes at man ogsaa indenfor Landbruget kan komme til at drage Fordel af en Akkordordning.

Det forekommer mig, at der navnlig er to Hovedbestemmelser i Lovforslaget om Ændring i Lov om Tvangsakkord, som kan faa saa megen Betydning, at Loven ogsaa kan blive til Fordel for Landbruget saavel som for de andre Erhverv. Det ene er det Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der skal nedsættes et 3 Mands Udvalg, som skal bistaa Ejere af Landbrugsejendomme i de forskellige Retskredse, naar de ønsker at

opnaa Akkord. Den anden Hovedbestemmelse i Forslaget, som jeg mener vil have nogen Betydning, er Forslaget til Ændring i § 14 i den gældende Lov, som i ikke ringe Grad ændrer de Bestemmelser, der er fastsat for at opnaa Akkord, og hvori det bestemmes, hvilken Tilslutning der fra Kreditorernes Side skal gives, for at en saadan kan opnaas. Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg kan, tror jeg nok, faa ikke ringe Betydning for disse Forhold, og jeg ved jo, og det ved det høje Tings Medlemmer ogsaa, at der af den socialdemokratiske Regering var fremsat et lignende Lovforslag om Nedsættelse af et saadant Udvalg. Det Udvalg, der nu stilles Forslag om af den højtærede Justitsminister, har jo en noget anden Sammensætning og skal ogsaa virke indenfor et noget andet Omraade end forudsat i det socialdemokratiske Forslag. Det foreliggende Forslag gaar ud paa, at der i alle Retskredse udenfor København og Frederiksberg nedsættes et saadant Udvalg, hvilket altsaa vil sige, at Udvalgets Virkeomraade begrænses til en Retskreds, medens det efter det socialdemokratiske Forslag var Meningen, at Udvalgets Virkeomraade skulde omfatte et Amt. Jeg er ikke helt vis paa, at det, som nu foreslaas, er en Forbedring. Det er muligt, det kan være en Fordel, at Udvalget faar større Lokalkendskab, hvad det vel vil faa, naar dets Virkeomraade er mindre, men paa den anden Side er jeg tilbøjelig til at tro, at for Befolkningen er Amtsgrænsen mere forstaaelig og naturlig end Retskredsgrænsen, og jeg tror ogsaa, at hvis man vil undgaa alt for store Forskelligheder i de Afgørelser, der træffes, vil det være af Betydning, at Distrikterne ikke bliver alt for smaa — større Omraader byder større Sikkerhed for Ensartethed i Bedømmelserne. Jeg er altsaa ikke sikker paa, at Lovforslaget paa dette Punkt betyder en Forbedring fra det tidligere, men det er jo et Forhold, vi kan drøfte i det Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat.

Sammensætningen af Udvalget er jo noget lignende som den, der var foreslaaet af den socialdemokratiske Regering. Der er den Forskel, at nu er det Skifteforvalteren, der skal være Formand, og det har jeg personlig ikke noget imod, men jeg kunde dog tænke mig, det var bedre, at Amtmanden blev Formand, ikke fordi jeg har noget at udsætte paa Dommerne, men fordi jeg tror, at Amtmanden har noget større Forstaaelse af Landboernes økonomiske Forhold og derfor ogsaa nyder lidt større Tillid og vil faa mere Autoritet i Udvalget, end Dommeren vil faa. Jeg tør naturligvis ikke sige, det